

Чудна прохлада и радостъ царувахъ въ това поетическо кѣтче, което носеше такова прозаическо и невѣрно названиее. Защото, никакъвъ пътъ, ни силистренски, ни други, не минуваше прѣзъ тая усамотена морава, тѣй приятно загнѣздена въ политѣ на непристъпната тукъ Стара-Планина. Названието ѝ се дължеше не на географическото ѝ мѣстоположение, а на друго едно обстоятелство, тѣй да кажемъ, историческо. Нейната прикритостъ, прѣлестъ и прохлада, нѣколко години наредъ вече бѣхъ жъ направили любимо мѣсто на всичкитѣ пиршества, веселби и оргии. Въ тая Бѣлочерковска Кануа се бѣхъ разсипали много лежки търговци и мерасъ-сѣджии въ ерфенета и парси, и послѣ отишле на нова печалба въ силистренско, дѣто благодарение на дивотата и изобилието на оня край, тѣ намирахъ лесно поминѣкъ и работа, даже и забогатяване. Сподуката на най-първитѣ Азоновци отъ Бѣла-Черкова привлѣче и другитѣ пронаджии братия въ обѣтованата земя — силистренскитѣ полета.

По тоя начинъ днесъ Силистра и селата ѝ брояхъ многобройни пришелци отъ Бѣла-Черкова, които извършвахъ тамъ ролята на пионери на цивилизацията; защото, между другото, тѣ дадохъ на онова мѣсто десетина пона и двама учителѣ. Прочее, за бѣло-черковци тоя бѣше най-правия пътъ за Силистра.

При всичкото му фатално значение, славата на Силистра-Йолу цѣвтѣше и днесъ и привличаше охотницитѣ за веселби и пиршества; а тѣ бѣхъ много, защото, при другитѣ си лошабини, игото има една привилегия: да прави народитѣ весели. Тамъ, дѣто арената на политическа и духовна дѣятелностъ е затворена съ ключъ, дѣто апетитѣтъ за бързи забогатявания отъ нищо се не дразни и широкитѣ честолюбия не намиратъ просторъ да се разигражтъ, обществото исхарчва силитѣ си въ дребни мѣстни и лични сплетни, а разтуха и развлчание търси и намира въ мѣнничкитѣ обикновенни и лесни